

IVA is een Macedonische, Servische of Tsjechische variant van **YVONNE**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van de Keltische naam Yvo of Ivo: 'strijder met de boog van taxushout'.

*

Yvette van Huy, België; weduwe & kluizenares; † 1228; feest 13 januari.

Na vijf jaar huwelijk stierf haar man. Zij bleef met drie kinderen achter. Volgens de geschiedschrijving waren er voldoende kandidaten die met haar wilden trouwen, maar zij gaf de voorkeur aan haar 'bruidegom Christus'. Zij leefde verder een leven van gebed en godsvrucht in de eenzaamheid van de Ardennen.

(In feite verloopt haar leven precies volgens het patroon van wat een heiligenleven diende te zijn, althans naar de opvatting van de tijd waarin haar leven werd opgetekend: de late Middeleeuwen.)

Zij leidt in haar staat van weduwe een godsvruchtig leven en verliest haar vertrouwen in God niet. Hoewel haar vader de voorbereidingen treft voor een tweede huwelijk, wijst zij dat van de hand om zich geheel aan Christus te kunnen wijden. Zij krijgt daartoe de zegen van de bisschop. Maar de duivel probeert roet in het eten te gooien: een schone jongeman raakt verliefd op haar en begint zich opdringerig te gedragen. Door tussenkomst van de Heilige Maagd weet zij aan dit gevaar te ontsnappen.

Zij heeft veel aandacht voor de armen en gaat wonen in een zogeheten 'Lasarije', een gasthuis voor melaatsen dat zijn naam dankt aan de arme Lazarus uit het Lukas-evangelie: die was immers met zweren overdekt!

Zij leidt een uiterst sober leven. Daarnaast bezit zij het vermogen in de toekomst te zien, en andermans gedachten te kennen.

Intussen is één van haar zoons op het verkeerde pad geraakt. Zij ziet het in haar gebed en smeekt God om hulp. Daarop wordt hem een afgrijselijke droom gezonden "dat hy van den Rechter verwesen wiert / ende de duyvelen overghelevert / om syne ziele in de eeuwige pijn te worpen: uyt welck perijckel hy verlost wiert door eenen bode van den Rechter / die seyde dat hem noch uytstel ghegheven wierdt / van dry jaren / om te sien oft hy hem daar-en-tusschen niet en soude beteren. Door dit visioen seer verbaest wesende / ende over de merckt gaende / ontmoette hem eene seer schoone vrouw / die hy niet en kende / noch noyt gesien en hadde; welcke hem groetende / seyde tot hem: Jonghelingh uwe moeder doet u groeten / ende sy beveelt u dat ghy wederom by haer soudt komen / want sy heeft u van doen." Aldus een levensbeschrijving uit de 17e eeuw. De jongeman geeft gevolg aan de raad van de schone vrouw: hij bekeert zich, wordt priester en leidt een leven van boete en versterving.

Intussen loopt het tegen het einde van Yvette's leven. De evangelist Johannes zelve komt haar vanuit de hemel de H. Communie brengen, en openbaart haar tezelfdertijd de dag waarop zij zal sterven. Ook Maria Magdalena verschijnt nog aan haar. Tenslotte wordt zij ziek en sterft.

*

Yvonne (kloosternaam Marie Yvonne-Aimée) Beauvais, Morbihan, Bretagne, Frankrijk; kloosterlinge; † 1951; feest 3 februari.

Ze was een opvallende persoonlijkheid, met een aantrekkelijk karakter. Geen wonder dat zij tenslotte Algemeen Overste werd voor de Congregatie, verspreid over de hele wereld: van Ierland tot Zuid-Afrika.

Tijdens de Tweede Wereld-Oorlog komt de streek waar zij woont, Malestroit, in bedreigd gebied te liggen.

Herhaaldelijk moeten er verzetsmensen verborgen worden. De Duitsers vertrouwen de zusters niet. En terecht. Op een goed moment worden er zelfs twee mannen uit de buurt die gezocht worden, in een habijt gehesen en in het slot (waar volgens pauselijke regel helemaal geen mannen mochten komen!) in aanbidding voor het Allerheiligste geplaatst. Na de oorlog zal Moeder Yvonne voor dergelijke feiten zelfs getooid worden met de versierselen die behoren bij het Légion d'Honneur (het Legioen van Eer).

Op 3 februari 1951 sterft Mère Marie Yvonne-Aimée de Jésus, zoals ze voluit heette.

Zij is nog niet officieel heilig of zalig verklaard.